

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan, Ion Guzun, Maria Ghervas, Dumitru Mardari

judecând, în ședință fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Crivenco Roman și inculpatul Gontea Petru, avocatul Belinschi Maxim în numele inculpatului Ftomovici Alexandr, avocatul Țurcan Petru în numele inculpatului Ftomovici Alexandr, persoanele interesate Maimescu Sava și Maimescu Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Gontea Petru xxxx

și

Ftomovici Alexandr xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.11.2017 - 26.02.2018;

Instanța de apel: 14.03.2018 - 17.09.2018;

Instanța de recurs: 05.12.2018 - 05.02.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 februarie 2018:

- **Gontea Petru** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (2), 328 alin. (3), lit. d) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 (cinci) ani;

- **Ftomovici Alexandr** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (2), 328 alin. (3), lit. d) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 (cinci) ani.

A fost admisă pretenția din acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Rebeja Radu și s-a dispus anularea actului de primire-predare din 04 ianuarie 2006, eliberat

de Direcția Locativ Comunală și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău, prin care imobilul din str. Serghei Lazo nr. 10 lit. „V” a fost transmis lui Maimescu Sava.

Acțiunea civilă înaintă de partea vătămată Rebeja Radu, privind încasarea de la Ftomovici Alexandr și Gontea Petru în mod solidar a sumei de 40 000 (patruzeci mii) Euro, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului daunei despăgubirilor convenite să decidă instanța civilă.

S-a respins ca nefondată cererea înaintată de acuzatorul de stat privind încasarea în mod solidar din contul inculpaților Ftomovici Alexandr și Gontea Petru în beneficiul statului a prejudiciului cauzat în mărime de 6 799,4 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, **Gontea Petru** exercitând funcția de șef al Întreprinderii Municipale Gestionarea Fondului Locativ nr. 13 (în continuare ÎMGFL nr. 13), fiind persoană publică, în anul 2006 a comis în coparticipație cu Ftomovici Alexandr, care la acel moment exercita funcția de șef-interimar al Direcției generale locativ comunale și amenajare a Primăriei mun. Chișinău și cu o altă persoană (în privința căruia a fost emisă ordonanță privind disjungerea cauzei penale (f.d. 18, vol. III), infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

Gontea Petru, fiind conștient că la 30 aprilie 2002 a fost întocmit Actul de primire-predare a fondurilor fixe, emis în baza Deciziei CMC nr. 26/36-7 din 25 decembrie 2001, potrivit căruia bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V” a fost transmis de la balanța Direcției locuințe a Primăriei mun. Chișinău la balanța SRL „Avent”, având scopul înstrăinării terenului cu nr. cadastral xxxx, către Maimescu Elena și Maimescu Sava a semnat actul de primire-predare a fondurilor fixe din 04 ianuarie 2006 întocmit cu indicarea costului de balanță și uzura bunului imobil din mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V” fără ca aceste date să fie verificate și avizate de contabilitatea DGLCA.

Totodată, a fost stabilit că Maimescu Sava la acel moment nu era angajat al Serviciului Vamal, deși potrivit Deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 11/34-19 din 06 mai 1999, obligația de achitare a costului rezidual pentru bunul imobil din str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V” era Departamentul Controlului Vamal, și nicidecum Maimescu Sava.

Prin urmare, ca rezultat al acțiunilor sale infracționale, Maimescu Elena și Maimescu Sava devin proprietari ai construcției cu numărul cadastral xxxx și este amplasată parțial pe terenul cu nr. cadastral xxxx din str. Serghei Lazo, nr. 12, mun. Chișinău.

La fel, potrivit procedurii de întocmire și semnare a Actului de primire-predare a fondurilor fixe a DGLCA, acesta se întocmește doar după ce este achitat costul rezidual (confirmat prin act de achitare), or, în cazul dat, Actul de primire-predare a

fondurilor fixe a DGLCA este întocmit la data de 04 ianuarie 2006, iar confirmarea de achitare este chitanța din 24 martie 2006, potrivit căreia Maimescu Sava a achitat costul rezidual în sumă de 18 635 lei, adică momentul achitării este ulterior momentului transmiterii, ceea ce contravine procedurii de primire-predare a fondurilor fixe a DGLCA.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Gontea Petru în complicitate cu alte persoane a comis depășirea atribuțiilor de serviciu, manifestată prin transmiterea lui Maimescu Sava, potrivit Actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 04 ianuarie 2006, a bunului imobil din mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V”, bun imobil ce nu se afla la balanța DGLCA a Primăriei mun. Chișinău, deoarece deja a fost transmis către SRL „Avent”, potrivit Actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 30 decembrie 2002 (fapt confirmat și prin certificatul nr. 67 din 20 septembrie 2016 al DGLCA a Primăriei mun. Chișinău), cauzând urmări grave exprimate prin lipsirea în mod arbitrar de dreptul de proprietate pe beneficiarul legal, cauzând un prejudiciu estimat în sumă de 142 067 lei, infracțiune prevăzută de art. art. 42 alin. (2), 328 alin. (3), lit. d) Cod penal.

Ftomovici Alexandr, exercitând funcția de șef-interimar al Direcției generale locativ comunale și amenajare a Primăriei mun. Chișinău (în continuare DGCLA), fiind persoană publică, în anul 2006 a comis în coparticipație cu Gontea Petru care la acel moment exercita funcția de șef al Întreprinderii Municipale Gestionarea Fondului Locativ nr. 13 (în continuare ÎMGFL nr. 13) și cu o altă persoană (în privința căruia a fost emisă ordonanță privind disjungarea cauzei penale (f.d. 18, vol. III), infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

Ftomovici Alexandr, fiind conștient că la 30 aprilie 2002 a fost întocmit Actul de primire-predare a fondurilor fixe, emis în baza Deciziei CMC nr. 26/36-7 din 25 decembrie 2001, potrivit căruia bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V” a fost transmis de la balanța Direcției locuințe a Primăriei mun. Chișinău la balanța SRL „Avent”, având scopul înstrăinării terenului cu nr. cadastral xxxx, către Maimescu Elena și Maimescu Sava a semnat actul de primire-predare a fondurilor fixe din 04 ianuarie 2006 întocmit cu indicarea costului de balanță și uzura bunului imobil din mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V” fără ca aceste date să fie verificate și avizate de contabilitatea DGLCA.

Prin urmare, a fost stabilit că Maimescu Sava la acel moment nu era angajat al Serviciului Vamal, deși potrivit Deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 11/34-19 din 06 mai 1999, obligația de achitare a costului rezidual pentru bunul imobil din str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V” era Departamentul Controlului Vamal, și nicidecum Maimescu Sava.

Astfel, pe cale de consecință, Maimescu Elena și Maimescu Sava devin proprietari ai construcției cu numărul cadastral xxxx și este amplasată parțial pe terenul cu nr. cadastral xxxx din str. Serghei Lazo, nr. 12, mun. Chișinău.

Totodată, Ftomovici Alexandr cunoștea că potrivit procedurii de întocmire și semnare a Actului de primire-predare a fondurilor fixe a DGLCA, acesta se întocmește doar după ce este achitat costul rezidual (confirmat prin act de achitare), or, în cazul dat, Actul de primire-predare a fondurilor fixe a DGLCA este întocmit la data de 04 ianuarie 2006, iar confirmarea de achitare este chitanța din 24 martie 2006, potrivit căreia Maimescu Sava a achitat costul rezidual în sumă de 18 635 lei, adică momentul achitării este ulterior momentului transmiterii, ceea ce contravine procedurii de primire-predare a fondurilor fixe a DGLCA.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Ftomovici Alexandr în complicitate cu alte persoane a comis depășirea atribuțiilor de serviciu, manifestată prin transmiterea lui Maimescu Sava, potrivit Actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 04 ianuarie 2006, a bunului imobil din mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V”, bun imobil ce nu se afla la balanța DGLCA a Primăriei mun. Chișinău, deoarece deja a fost transmis către SRL „Avent”, potrivit Actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 30 decembrie 2002 (fapt confirmat și prin certificatul nr. 67 din 20 septembrie 2016 al DGLCA a Primăriei mun. Chișinău), prin ce a cauzat urmări grave exprimate în lipsirea în mod arbitrar de dreptul de proprietate pe beneficiarul legal, cauzând un prejudiciu estimat în sumă de 142 067 lei, infracțiune prevăzută de art. art. 42 alin. (2), 328 alin. (3), lit. d) Cod penal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea acesteia, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 6799,4 lei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care de la Gontea Petru și Ftomovici Alexandr să fie încasat în mod solidar în contul statului suma de 6799,4 lei.

3.1. Apel a declarat inculpatul Petru Gontea și avocatul său, Roman Crivenco, prin care au solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Acțiunea civilă în privind încasarea sumei de 40000 Euro de la inculpați să fie respinsă ca fiind neîntemeiată și a scoate de pe rolul instanței de judecată acțiunea civilă privind anularea actului de predare-primire a fondurilor fixe din 2006, în temeiul art. 267 lit. d) Cod de procedură civilă.

În motivarea cerințelor sale a invocat că:

- Petru Gontea, fiind în perioada 1997-2006 Șef al ÎMGFL nr. 13, neavând atribuții de înstrăinare a proprietății municipale, prin faptul semnării actelor de predare-primire din 2002 și 2006 la rubrica „*La predare-primire au fost prezenți*” nu

a dispus, aprobat sau autorizat transmiterea către terțele persoane a bunurilor-obiect al actelor în cauză și prin urmare, nu și-a depășit atribuțiile sale de serviciu. Altfel, fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii (latura obiectivă și subiectivă) prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod penal;

- în această cauză penală a fost depusă de către Rebeja Radu și o acțiune civilă care urmează a fi scoasă de pe rolul instanței de judecată odată cu adoptarea deciziei, deoarece așa cum s-a constatat în instanța de judecată această acțiune este una repetitivă, or, inițial a fost depusă în ordinea acțiunii civile pe cauza Radu Rebeja vs Primăria municipiului Chișinău (dosar nr. 2-228/17), unde această pretenție a fost respinsă ca neîntemeiată. Astfel, în baza art. 267 lit. d) Cod de procedură civilă, acțiunea civilă urmează a fi scoasă de pe rol, or, art. 220 Cod de procedură penală prevede în alin. (1) și (2) că: "*(1) Acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod. (2) Normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări*";

- este necesar de a preciza că referitor la prejudiciu cauzat prin depășirea atribuțiilor de serviciu pct. 8.7. din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 7 din 15.05.2017 „*Cu privire la aplicarea legislației, referitoare la răspunderea penală pentru abuzul de putere sau abuzul de serviciu, excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, precum și neglijența în serviciu*” prevede că, acuzatorii de stat sunt obligați să indice în rechizitoriu criteriile și să precizeze circumstanțele, care au servit drept temei de a concluziona prezența uneia dintre urmările prejudiciabile indicate supra, precum și natura dreptului, respectiv, interesului lezat, invocându-se actul normativ, care asigură protecția efectivă a acestor prerogative. Această obligație este atribuită și instanței de judecată, care, la rândul său, le va indica în partea descriptivă a sentinței (în limitele conținutului rechizitoriului). De asemenea, instanța trebuie să soluționeze, dacă dauna considerabilă (alin. (1) art.327, alin.(1) art.328 CP), dauna în proporții mari (alin.(1) art.329 CP), cauzată intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, decesul unei persoane (lit.a) alin.(2) art.329 CP) ori urmarea gravă (lit.c) alin.(2) art.327 CP, lit.d) alin.(3) art.328 CP, lit.b) alin.(2) art.329 CP) se află în legătură de cauzalitate cu fapta de folosire a situației de serviciu, cu acțiunea care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege ori cu neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele.

3.2. Inculpatul Ftomovici Alexandr și avocatul său, Maxim Belinschi la fel au declarat apel împotriva sentinței, prin care au solicitat casarea sentinței, cu

pronunțarea unei noi hotărâri de achitare. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată să fie respinsă.

În motivarea cerințelor s-a invocat:

- instanța de fond neîntemeiat la etapa pronunțării sentinței de condamnare în privința lui Ftomovici Alexandr ar fi constatat și reținut faptul că partea vătămată Rebeja Radu are calitatea de parte vătămată și parte civilă pe cauza penală de învinuire a lui Ftomovici Alexandr de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod penal și ar fi valabil contractul de vânzare-cumpărare încheiat între Rebeja și SRL „Avent”;

- instanței de fond i-a fost prezentată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16.11.2017, prin care a fost respinsă acțiunea civilă înaintată de Radu Rebeja și care era în vigoare la etapa pronunțării sentinței de condamnare și astfel, instanța neținând cont de hotărârea judecătorească menționată, arbitrar, operează în textul sentinței de condamnare cu valabilitatea contractului de vânzare-cumpărare a terenului din str. S. Lazo 10 lit. „V”, mun. Chișinău încheiat între SRL „Arvent” și Rebeja, precum neîntemeiat operează cu termenii că prin acțiunile sale Ftomovici Alexandr i-a cauzat părții vătămate prejudiciul în proporții deosebit de mari, astfel recunoscându-l vinovat pe Ftomovici Alexandr vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal;

- la materialele cauzei penale este anexată hotărârea irevocabilă și executorie a Tribunalului mun. Chișinău din 30 mai 2002 emisă pe dosarul nr. 3ca-406-2002, prin care s-a hotărât de a admite acțiunea depusă de Maimescu Sava, anulate ca neîntemeiate deciziile Primăriei mun. Chișinău nr. 17/21 și nr. 17/28 din 17 august 2000, prin care a fost anulată decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 11/34-19 din 05.05.1999, prin care a fost acordat dreptul de demolare și reconstrucție a casei de locuit din str. Serghei Lazo 10, lit. „V”, anulată ca neîntemeiată dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 584-d din 19.2000 privind anularea certificatului de urbanism nr. 553-i din 04.07.2000 pe numele lui Maimescu Sava;

- pentru a fi executată hotărârea Tribunalului mun. Chișinău din 30 mai 2002, dar și Decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 11/34-19 din 06.05.1999 prin care lui Maimescu Sava i-a fost acordat dreptul de demolare și reconstrucție a casei de locuit din str. Serghei Lazo 10, lit. „V” și a certificatului de urbanism nr. 553-i din 04.07.2000, Direcția Generală Locativ Comunală și Amenajare s-a adresat la OCT Chișinău a ÎS „Cadastru” cu cerința de a li se comunica datele actuale privind evidența și statutul juridic al încăperii din str. Serghei Lazo nr. 10 lit. „V”. Prin răspunsul OCT Chișinău adresat Direcției Generale Locativ Comunale și Amenajare parvenit la 20 mai 2005 sub nr. 01/16-2878, OCT a comunicat Direcției că construcția amplasată pe terenul din str. Serghei Lazo 10 lit. „V” este înregistrată în Registrul bunurilor imobile pe numele Republica Moldova, adică este proprietatea

municipală de stat și se află la evidența SEL 06, iar ultima perfectare/modificare în Cadastru la această adresa a fost înregistrată cu nr. 1543 din 25 februarie 1998. Apare întrebarea dar, unde dacă nu la OCT urma să se adreseze cet. Ftomovici Alexandr în calitate de șef al DGLCA pentru a clarifica situația cu privire la statutul juridic al bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. Serghei Lazo 10;

- după ce toate documentele și actele au fost adunate de către Maimescu Sava, de către exponenții Primăriei mun. Chișinău, inclusiv de către Ftomovici Alexandru s-a semnat actul de transmitere a imobilului din str. Serghei Lazo 10 lit. „V” în beneficiul lui Maimescu Sava. Ftomovici Alexandr a semnat Actul din 04 ianuarie 2006 în baza hotărârii executorii și irevocabile a Tribunalului mun. Chișinău din 30 mai 2002, în baza Deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 11/34-19 din 06.05.1999 și informației, actelor obținute de către Direcție în cadrul examinării cererii lui Maimescu Sava. Semnând acest act, de rând cu alți funcționari ai Primăriei mun. Chișinău, Ftomovici Alexandr nu a urmărit nici un scop ilegal, prin care să cauzeze careva prejudicii materiale sau de orice alt gen persoanelor terțe;

- este irelevant și urmează a fi apreciat critic și argumentul instanței că Ftomovici Alexandr nu era în drept să semneze Actul de Primire-Predare din 04 iunie 2006, deoarece acest Act s-ar fi bazat pe Hotărârea Guvernului RM nr. 1119 din 11.11.1998 „*cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai a familiei Maimescu Sava, Maimescu Elena și celor 4 copii*”, care ar fi fost anulată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 585 din 14.05.2002, și despre acest lucru Ftomovici Alexandr știa;

- actul de Primire-Predare din 04 ianuarie 2006 a fost semnat nu în baza Hotărârii Guvernului nr. 1119 din 11.11.1998, ci în baza Deciziei irevocabile și executorii a Tribunalului mun. Chișinău din 30.05.2002, prin care s-au recunoscut legale Decizia Primăriei nr. 11/34-19 din 06.05.1999 prin care lui Maimescu Sava i-a fost acordat dreptul de demolare și reconstrucție a casei de locuit din str. Serghei Lazo 10, lit. „V” și s-a recunoscut legală Dispoziția Primăriei privind eliberarea lui Maimescu Sava a certificatului de urbanism nr. 553-i din 04.07.2000.

3.3. Împotriva sentinței a declarat apel și avocatul Petru Țurcan în numele inculpatului Ftomovici Alexandr, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Rebeja Radu să fie respinsă.

În motivarea cerințelor a invocat următoarele aspecte:

- instanța de judecată urma să stabilească faptul că construcția din str. Serghei Lazo nr. 10 lit. „V”, mun. Chisinau, a ajuns să fie amplasată pe terenul bunului imobil din str. S. Lazo 12, mun. Chisinau, deoarece Ftomovici Alexandru nu are nici o atribuție cu acest fapt de includere - excludere a unei porțiuni de teren din componența și includerea acestei porțiuni de teren în componența altul teren vecin;

- la momentul semnării actului din 04.01.2006 Ftomovici Alexandru nu a cunoscut despre faptul modificării anterior în anii 2001 - 2003 de către anumite structuri ale Primăriei mun. Chişinău, în special Direcţia Funciară şi Direcţia Arhitectură şi Urbanism a hotarelor terenului aferent imobilului din str. S. Lazo 10 şi S. Lazo 12, şi excluderii unei porţiuni din terenul aferent a imobilului din str. S. Lazo 10, inclusiv o parte mare a terenului pe care se află construcţia imobiliară lit. „V” din str. S. Lazo 10, şi includerea acestei porţiuni de teren, inclusiv o parte mare a terenului pe care se află construcţia imobiliară lit. „V” din S. Lazo 10 repartizată în anul 1999 de către Primăria mun. Chişinău lui Maimescu Sava, componenţa terenului aferent imobilului din str. S. Lazo 12;

- actul din 04.01.2006 a fost semnat de către Ftomovici Alexandr ca şi conducător a DGLCA în situaţia când el a avut la dispoziţie actele prezentate de către Maimescu Sava şi informaţia ce a parvenit la adresa DGLCA şi anume, răspunsul Filialei OCT Chişinău a ÎS „Cadastru” nr. 01/16-2878 din 20.06.2005, prin care s-a comunicat faptul privind construcţia imobiliară din str. S. Lazo 10, lit. „V”, mun. Chişinău, care este înregistrată în Registrul bunurilor imobile pe numele Republicii Moldova, adică este o proprietate municipală/de stat şi se află la evidenţa SEL – 6, mun. Chişinău în temeiul Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25.02.1998.

3.4. Împotriva sentinţei au declarat apel persoanele interesate Maimescu Sava şi Maimescu Elena, prin care au solicitat casarea acesteia în partea civilă prin care s-a dispus admiterea acţiunii civile a lui Rebeja Radu privind anularea actului de primire-predare din 04.01.2006, eliberat de către Direcţia Locativ Comunală şi Amenajare a Primăriei mun. Chişinău, prin care imobilul de pe str. Serghei Lazo 10, lit. „V” a fost transmis lui Maimescu Sava.

În motivarea cerinţelor sale au invocat că, prin admiterea pretenţiilor civile s-a încălcat drepturile de proprietate asupra imobilului situat pe str. S. Lazo 10, lit. „V”, în aşa mod potrivit, au fost prejudiciate interesele legitime ale persoanelor interesate Maimescu Sava şi Maimescu Elena, ale întregii familii, alcătuite din şase persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 17 septembrie 2018, a fost respins apelul declarat de procuror, ca fiind nefondat, admise apelurile declarate de inculpatul Petru Gontea şi avocatul său, Roman Crivenco, de inculpatul Alexandr Ftomovici şi avocaţii săi, Maxim Belinschi şi Petru Ţurcan şi de persoanele interesate Maimescu Sava, Maimescu Elena, casată total sentinţa instanţei de fond, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală şi pronunţată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care:

Gontea Petru şi **Ftomovici Alexandr** au fost recunoscuţi vinovaţi în comiterea infracţiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 328 alin. (1) Cod penal, cu

liberarea acestora de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Acțiunea civilă înaintată de Radu Rebaja împotriva lui Gontea Petru și Ftomovici Alexandr, privind încasarea în mod solidar a sumei de 40000 (patruzeci mii) Euro, cu titlu de daună și anularea actului de primire-predare din 04.01.2006 eliberat de Direcția Locativ-Comunală și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău a bunului imobil, amplasat în mun. Chișinău, str. Serghei Lazo 10, lit. „V”, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să decidă instanța civilă.

Măsura asiguratorie aplicată prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13.10.2017 asupra bunului imobil din mun. Chișinău, str. S. Lazo 10, lit. „V”, cu nr. cadastral xxxx a fost menținută până la soluționarea chestiunii privind scoaterea bunului de sub sechestru în ordinea procedurii civile.

4.1. Colegiul a reținut că, fapta infracțională imputată inculpaților Ftomovici Alexandr și Gontea Petru „*depășirea atribuțiilor de serviciu*” a avut loc în anul 2006.

Potrivit sentinței rezultă că, instanța de fond a stabilit faptul că inculpații Ftomovici Alexandr și Gontea Petru în anul 2006, fiind persoane publice au comis în coparticipație infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu.

Instanța de apel a menționat că, prin Legea RM nr. 245 din 02.12.2011 (în vigoare 03.02.2012) privind modificarea și completarea unor acte legislative, au fost operate modificări la dispozițiile articolului 328 alineatul (1), astfel cuvintele „*cu funcție de răspundere*” se substituie cu cuvântul „*publică*”.

În acest sens, instanța de apel a relevat că la data comiterii infracțiunii de către inculpați, legea penală (în vigoare 12.06.2003) reglementa săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Prin *persoană cu funcție de răspundere*, în sensul legii penale în vigoare la data de 12.06.2003, se înțelege persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice (art. 123 alin. (1) Cod Penal).

Prin *persoană publică* se înțelege funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică;

persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Astfel, din argumentele expuse supra, instanța de apel a constatat că fapta infracțională incriminată inculpaților – *depășirea atribuțiilor de serviciu*, odată cu modificările operate prin Legea RM nr. 245 din 02.12.2011, nu a fost dezincriminată, subiectul activ al infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod penal fiind calificat prin calitatea de persoană publică, conținutul căreia a fost relevat în art. 123 alin. (2) Cod penal (Legea nr. 245 din 02.12.2011).

În alt sens, instanța de apel a atestat că potrivit sentinței, instanța de fond a constatat că, acțiunile infracționale ale inculpaților Gontea Petru și Ftomovici Alexandr au fost comise în contextul agravantei prevăzute la lit. d), alin. (3), art. 328 Cod penal „*acțiuni soldate cu urmări grave*”.

Cu referire la circumstanța agravantă prevăzută de lit. d) alin. (3) art. 328 Cod penal - „*soldate cu urmări grave*”, Colegiul penal a reținut că, aceasta nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești și urmează a fi exclusă din învinuirea înaintată inculpaților.

În acest sens, s-a notat că sintagma „*soldată cu urmări grave*” urmează a fi apreciată, de la caz la caz, pornindu-se de la împrejurările concrete ale cauzei, dacă au fost stabilite avarii cu pagube enorme, oprirea și staționarea transportului sau a proceselor tehnologice, dezorganizarea activității unei instituții sau întreprinderi, cauzarea unui prejudiciu material, indiferent de forma de proprietate, în proporții deosebit de mari, cauzarea de deces sau de vătămări grave a integrității corporale sau sănătății chiar în privința unei singure persoane.

Potrivit rechizitoriului, acuzatorul de stat a cuantificat echivalentul valoric al prejudiciului material cauzat prin infracțiune, statuând în acest sens că prin acțiunile infracționale ale inculpaților au fost cauzate urmări grave exprimate prin lipsirea în mod arbitrar de dreptul de proprietate pe beneficiarul legal Rebeja Radu, cauzând un prejudiciu estimat în sumă de 142 067 lei.

Instanța de apel nu a reținut poziția acuzatorului de stat referitor la faptul că prejudiciul cauzat prin infracțiune părții vătămate Rebeja Radu constituie „*urmări grave*”, în sensul lit. d), alin. (3), art. 328 Cod penal, or, pentru a reține un astfel de semn calificativ este necesar să fie cunoscut conținutul acestuia, iar condamnarea persoanei în baza unor asemenea norme ar genera instituirea unui regim represiv și nu a unuia preventiv.

În acest sens, Colegiul penal a specificat că, jurisprudența în materie nu a dezvoltat pentru noțiunea criticată un înțeles exact care să constituie un reper în funcție de care să poată fi apreciat conținutul acesteia și prin urmare, art. 328 alin. (3), lit. d) Cod penal este susceptibil de o interpretare extensivă defavorabilă făptuitorului.

Așadar, Colegiul penal **a constatat că**, **Gontea Petru** exercitând funcția de șef al Întreprinderii Municipale Gestionarea Fondului Locativ nr. 13 (în continuare ÎMGFL nr. 13), fiind persoană publică, în anul 2006 a comis în coparticipație cu Ftomovici Alexandr, care la acel moment exercita funcția de șef-interimar al Direcției generale locativ comunale și amenajare a Primăriei mun. Chișinău și cu o altă persoană (în privința căruia a fost emisă ordonanță privind disjungerea cauzei penale, f.d. 18, vol. III), infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

Gontea Petru, fiind conștient că la 30 aprilie 2002 a fost întocmit Actul de primire-predare a fondurilor fixe, emis în baza Deciziei CMC nr. 26/36-7 din 25 decembrie 2001, potrivit căruia bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V” a fost transmis de la balanța Direcției locuințe a Primăriei mun. Chișinău la balanța SRL „Avent”, având scopul înstrăinării terenului cu nr. cadastral xxxx, către Maimescu Elena și Maimescu Sava a semnat actul de primire-predare a fondurilor fixe din 04 ianuarie 2006 întocmit cu indicarea costului de balanță și uzura bunului imobil din mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V” fără ca aceste date să fie verificate și avizate de contabilitatea DGLCA.

Totodată, a fost stabilit că Maimescu Sava la acel moment nu era angajat al Serviciului Vamal, deși potrivit Deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 11/34-19 din 06 mai 1999, obligația de achitare a costului rezidual pentru bunul imobil din str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V” era Departamentul Controlului Vamal, și nicidecum Maimescu Sava.

Prin urmare, ca rezultat al acțiunilor sale infracționale, Maimescu Elena și Maimescu Sava devin proprietari ai construcției cu numărul cadastral xxxx și este amplasată parțial pe terenul cu nr. cadastral xxxx din str. Serghei Lazo, nr. 12, mun. Chișinău. La fel, potrivit procedurii de întocmire și semnare a Actului de primire-predare a fondurilor fixe a DGLCA, acesta se întocmește doar după ce este achitat costul rezidual (confirmat prin act de achitare), or, în cazul dat, Actul de primire-predare a fondurilor fixe a DGLCA este întocmit la 04 ianuarie 2006, iar confirmarea de achitare este chitanța din 24 martie 2006, potrivit căreia Maimescu Sava a achitat costul rezidual în sumă de 18 635 lei, adică momentul achitării este ulterior momentului transmiterii, ceea ce contravine procedurii de primire-predare a fondurilor fixe a DGLCA.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Gontea Petru în complicitate cu alte persoane a comis depășirea atribuțiilor de serviciu, manifestată prin transmiterea lui Maimescu Sava, potrivit Actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 04 ianuarie 2006, a bunului imobil din mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V”, bun imobil ce nu se afla la balanța DGLCA a Primăriei mun. Chișinău, deoarece deja a fost transmis către SRL „Avent”, potrivit Actului de

primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 30 decembrie 2002 (fapt confirmat și prin certificatul nr. 67 din 20 septembrie 2016 al DGLCA a Primăriei mun. Chișinău), cauzând daune în proporții considerabile prin lipsirea în mod arbitrar de dreptul de proprietate pe beneficiarul legal, cauzând un prejudiciu estimat în sumă de 142 067 lei, infracțiune prevăzută de art. art. 42 alin. (2), 328 alin. (3), lit. d) Cod penal.

Ftomovici Alexandr, exercitând funcția de șef-interimar al Direcției generale locativ comunale și amenajare a Primăriei mun. Chișinău (în continuare DGCLA), fiind persoană publică, în anul 2006 a comis în coparticipație cu Gontea Petru care la acel moment exercita funcția de șef al Întreprinderii Municipale Gestionarea Fondului Locativ nr. 13 (în continuare ÎMGFL nr. 13) și cu o altă persoană (în privința căruia a fost emisă ordonanță privind disjungerea cauzei penale, f.d. 18, vol. III), infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

Ftomovici Alexandr, fiind conștient că la 30 aprilie 2002 a fost întocmit Actul de primire-predare a fondurilor fixe, emis în baza Deciziei CMC nr. 26/36-7 din 25 decembrie 2001, potrivit căruia bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V” a fost transmis de la balanța Direcției locuințe a Primăriei mun. Chișinău la balanța SRL „Avent”, având scopul înstrăinării terenului cu nr. cadastral xxxx, către Maimescu Elena și Maimescu Sava a semnat actul de primire-predare a fondurilor fixe din 04 ianuarie 2006 întocmit cu indicarea costului de balanță și uzura bunului imobil din mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V” fără ca aceste date să fie verificate și avizate de contabilitatea DGLCA.

Prin urmare, a fost stabilit că Maimescu Sava la acel moment nu era angajat al Serviciului Vamal, deși potrivit Deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 11/34-19 din 06 mai 1999, obligația de achitare a costului rezidual pentru bunul imobil din str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V” era Departamentul Controlului Vamal, și nicidecum Maimescu Sava. Astfel, pe cale de consecință, Maimescu Elena și Maimescu Sava devin proprietari ai construcției cu numărul cadastral xxxx și este amplasată parțial pe terenul cu nr. cadastral xxxx din str. Serghei Lazo, nr. 12, mun. Chișinău.

Totodată, Ftomovici Alexandr cunoștea că potrivit procedurii de întocmire și semnare a Actului de primire-predare a fondurilor fixe a DGLCA, acesta se întocmește doar după ce este achitat costul rezidual (confirmat prin act de achitare), or, în cazul dat, Actul de primire-predare a fondurilor fixe a DGLCA este întocmit la data de 04 ianuarie 2006, iar confirmarea de achitare este chitanța din 24 martie 2006, potrivit căreia Maimescu Sava a achitat costul rezidual în sumă de 18 635 lei, adică momentul achitării este ulterior momentului transmiterii, ceea ce contravine procedurii de primire-predare a fondurilor fixe a DGLCA.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Ftomovici Alexandr, în complicitate cu alte persoane a comis depășirea atribuțiilor de serviciu, manifestată prin transmiterea

lui Maimescu Sava, potrivit Actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 04 ianuarie 2006, a bunului imobil din mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V”, bun imobil ce nu se afla la balanța DGLCA a Primăriei mun. Chișinău, deoarece deja a fost transmis către SRL „Avent”, potrivit Actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 30 decembrie 2002 (fapt confirmat și prin certificatul nr. 67 din 20 septembrie 2016 al DGLCA a Primăriei mun. Chișinău), prin ce a cauzat daune în proporții considerabile exprimate în lipsirea în mod arbitrar de dreptul de proprietate pe beneficiarul legal, cauzând un prejudiciu estimat în sumă de 142 067 lei, infracțiune prevăzută de art. art. 42 alin. (2), 328 alin. (3), lit. d) Cod penal.

Colegiul penal analizând probele administrate la urmărirea penală și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, cercetate și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a considerat că acțiunile infracționale ale inculpaților Gontea Petru și Ftomovici Alexandr întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 328 alin. (1) Cod penal – *depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană cu funcție publică a unor acțiuni, care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.*

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a relevat că prin actul de primire-predare a fondurilor fixe, emis în baza Deciziei Consiliului Municipal Chișinău nr. 26/36-7 din 25 decembrie 2001, se atestă că bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V” a fost transmis de la balanța Direcției Locuințe a Primăriei mun. Chișinău la balanța SRL „Avent”, prin achitarea ultimei a costului rezidual în sumă de 8567 lei.

Actul relevat supra a fost semnat de către șeful ÎMGFL nr. 13 – Petru Gontea și potrivit dispoziției de plată bancară nr. 526 din 09.04.2002 și extrasului bancar rezultă efectuarea plății costului rezidual în sumă de 8567 lei pentru imobilul din str. S. Lazo, nr. 10, lit. „V” de către SRL „Avent”.

Potrivit Registrului de evidență a Avizo-lui contabil nr. 123 și Registrului de evidență a fondurilor fixe pentru perioada decembrie 2001 și decembrie 2002 se confirmă că bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. S. Lazo, nr. 10, lit. „V” a fost scos de la balanța Direcției Locuințe și transmis către SRL „Avent”, fiind calculat costul rezidual din diferența din valoarea de bilanț 53841 lei și uzura 45273,83 lei, la data de 29.04.2002.

Astfel, având în vedere Registrul de evidență a Avizo-lui contabil nr. 123 și Registrul de evidență a fondurilor fixe pentru perioada decembrie 2001 și decembrie

2002 rezultă că bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. S. Lazo, nr. 10, lit. „V” nu se mai afla la balanța Direcției Locuințe.

Prin contractul de vânzare-cumpărare din 29.12.2006 încheiat SRL „Avent” în calitate de vânzător și Rebeja Radu, în calitate de cumpărător se atestă că a fost înstrăinat către Rebeja Radu bunul imobil din mun. Chișinău, str. S. Lazo nr. 12 ce constă din terenul pentru construcții cu nr. cadastral xxxx, cu suprafața de 0,14 ha și construcția de cultură și agrement cu nr. cadastral xxxx, cu suprafața de 698,4 m.p.

Ftomovici Alexandr deținea funcția de șef-interimar al Direcției generale locativ comunale și amenajare a Primăriei mun. Chișinău, iar Gontea Petru deținea funcția de șef al Întreprinderii Municipale Gestionarea Fondului Locativ nr. 13.

Prin actul de primire-predare a fondurilor fixe din 04.01.2006 se atestă că Direcția Generală Locativ Comunală și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău, în baza Hotărârii Guvernului RM nr. 688 din 09.10.1995, nr. 1119 din 11.11.1998 *„cu privire la îmbunătățirea condițiilor locative ale dlui Sava Maimescu”* și deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 11/34-19 din 06.05.1999 și raportul de constatare tehnico-științifică nr. xxxx a transmis la balanța domnului Sava Maimescu bunul imobil din str. S. Lazo nr. 10, lit. „V”.

Actul relevant supra a fost semnat de șeful Direcției de Gestionare Fond Locativ, Vasile Soroceanu, Sava Maimescu, contabilul-șef Nadejda Ciobu. La predare-primire au fost prezenți Șeful ÎMGFL nr. 13, Petru Gontea și contabilul-șef al ÎMGFL nr. 13.

Din conținutul actului de primire-predare a fondurilor fixe din 04.01.2006 rezultă că acesta a fost întocmit cu indicarea costului de balanță și uzura bunului imobil din mun. Chișinău, str. S. Lazo 10, lit. „V”, pentru a fi calculat costul rezidual, fără că aceste date să fie verificate și avizate de contabilitatea DGLA.

Instanța de apel a reținut că prin chitanța din 24.03.2006 se atestă că Maimescu Sava a achitat costul rezidual în sumă de 18635 lei. În acest sens, se atestă că costul rezidual a fost achitat ulterior momentului transmiterii, ceea ce contravine procedurii de primire-predare a fondurilor fixe a DGLCA.

La fel, instanța de apel a stabilit că la data întocmirii actului de primire-predare a fondurilor fixe a DGLCA – 04.01.2006, Maimescu Sava nu era angajat al Serviciului Vamal, deși potrivit Deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 11/34-19 din 06.05.1999, obligația de achitare a costului rezidual pentru bunul imobil din str. S. Lazo 10, lit. „V” era Departamentul Controlului Vamal și nu Maimescu Sava.

Din conținutul actului de constatare nr. 182549 din 26.11.2015 întocmit de OCT Chișinău rezultă că construcția din mun. Chișinău, str. S. Lazo 10, lit. „V” cu nr. cadastral xxxx se află pe terenul cu nr. cadastral xxxx, înregistrat în Registrul Bunurilor Imobile, după Maimescu Elena și Maimescu Sava și se extinde mai mult de jumătate pe terenul cu nr. cadastral xxxx, ce aparține cu dreptul de proprietate lui

Rebeja Radu, care anterior, în conformitate cu coordonatele indicate în contractul de arendă funciară nr. 3020/2002 din 28.03.2002 încheiat cu SRL „Avent” până la formarea de către Administrația publică locală a configurației terenului din vecinătate, adică mun. Chișinău, str. S. Lazo 12, a fost parte componentă a adresei poștale din mun. Chișinău, str. S. Lazo 10.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani nr. 2-2995/07 din 16.07.2007 a fost recunoscut valabil contractul de vânzare-cumpărare și anume actul de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință a bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. S. Lazo 10, lit. „V” încheiat la 04.01.2006 între Maimescu Sava și DGLCA a Primăriei mun. Chișinău.

Instanța de apel a constatat că temei pentru transmiterea aceluiași bun imobil în posesia lui Maimescu Sava, care a fost transmis anterior către SRL „Avent” în baza actului de primire-predare a fondurilor fixe din 30.12.2002 a constituit Hotărârea Guvernului nr. 1119 din 11.11.1998 *„cu privire la îmbunătățirea condițiilor locative”*, care la data întocmirii actului de predare-primire, adică la data de 04.01.2006 era abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 585 din 14.05.2002.

Cu referire la actul de primire-predare a fondurilor fixe din 30.04.2002 și actul de primire-predare a fondurilor fixe din 04.01.2006, instanța de apel a atestat că ambele acte au fost aprobate prin semnătura aplicată de șeful ÎMGFL nr. 13, Gontea Petru, cu toate că potrivit certificatului nr. 67 din 20.09.2016 al DGLCA a Primăriei mun. Chișinău, la fel contrasemnat de Gontea Petru, se confirmă că bunul imobil din mun. Chișinău, str. S. Lazo 10, lit. „V”, nu se află la balanța DGLCA a Primăriei mun. Chișinău, deoarece deja a fost transmis către SRL „Avent” în baza actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 30.12.2002.

Referitor argumentele avocaților privind funcția și atribuțiile inculpatului Petru Gontea, instanța de apel a notat că, la data semnării actului de primire-predare a fondurilor fixe din 04 ianuarie 2016, P. Gontea deținea funcția de Șef al Întreprinderii Municipale Gestionarea Fondului Locativ nr. 13, deci în virtutea funcției sale, era persoană cu funcție publică în sensul art. 123 alin. (2) Cod penal, iar în ce privește argumentele referitor la faptul că ÎMGFL, în persoana șefului acesteia, nu dispune de atribuții privind înstrăinarea bunurilor proprietate municipală, instanța de apel le-a apreciat ca nefondate, în acest sens subliniindu-se faptul că, Direcția Generală locativ comunale și amenajare a Primăriei mun. Chișinău asigură gestionarea fondului locativ municipal prin intermediul întreprinderilor municipale de gestionare a fondului locativ, administrând inclusiv și activitatea ÎMGFL.

Alegațiile avocaților precum că actul de predare-primire din 2002 a avut ca temei decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 26/36-7 din 25 decembrie 2001 *„Cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ din str. S. Lazo, 12 Societății cu răspundere limitată „Avent”* pe un termen de 5 ani și nu prevedea transmiterea unor

bunuri din str. S. Lazo 10, ci doar achitarea costului rezidual al construcției lit. „V” din str. S. Lazo 10, nu au fost reținute ca întemeiate, or, actul în cauză prevede că Direcția Locuințe a Primăriei transmite la balanța SRL „Avent” încăperea din str. S. Lazo nr. 10, lit. „V”.

Cu referire la aprecierea avocaților precum că aplicarea semnăturii de către P. Gontea pe actul de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 04.01.2006 la rubrica „*La predare-primire au fost prezenți*” nu semnifică transmiterea de către acesta a dreptului asupra bunului inclus în act, instanța de apel a apreciat-o ca eronată, deoarece la data semnării actului de predare-primire din 04.01.2002 inculpatul Petru Gontea cunoștea că la data de 30 aprilie 2012 a fost întocmit actul de primire-predare a fondurilor fixe, prin care bunul imobil situat pe str. S. Lazo 10, lit. „V” a fost transmis de la balanța Direcției locuințe a Primăriei mun. Chișinău la balanța SRL „Avent” și urmărind scopul înstrăinării terenului cu nr. cadastral xxxx către Maimescu Elena și Maimescu Sava a semnat actul de predare-primire a fondurilor fixe din 04 ianuarie 2006. Instanța de apel a precizat în acest sens faptul că, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ gestiona blocurile locative și semna actele în calitate de gestionar.

În ceea ce privește argumentele avocatului referitor la faptul că nu sunt clare care sunt urmările grave care au fost cauzate prin pretinsa infracțiune, deoarece partea vătămată Rebeja Radu nu poate avea această calitate și nu poate pretinde la un anumit prejudiciu pe acest dosar, deoarece el a dobândit dreptul de proprietate asupra unor bunuri din str. S. Lazo 12 abia în anul 2007 când și-a înregistrat contractul la cadastru, adică după semnarea acestor acte de predare-primire, mai mult decât atât, în obiectul contractului de vânzare-cumpărare dintre Rebeja și SRL „Avent” nu era inclus bunul lit. „V” din str. S. Lazo 10, mun. Chișinău, instanța de apel a menționat că, din învinuirea înaintată inculpaților a fost exclusă agravanta prevăzută la lit. d) alin. (3) Cod penal, însă cu toate acestea, instanța de apel a constatat că prin acțiunile inculpaților au fost cauzate daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor părții vătămate, care s-au materializat prin producerea unor consecințe prejudiciabile ce au atentat la proprietatea privată a lui Rebeja Radu, or, potrivit art. 2 Cod penal, legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept.

În acest sens, instanța de apel a reiterat că potrivit dispoziției de plată bancară nr. 526 din 09.04.2002 și extrasului bancar se confirmă plata costului rezidual în sumă de 8567 lei pentru imobilul din str. S. Lazo de către SRL „Avent”, iar potrivit registrului de evidență a Avizo-lui contabil nr. 123 și Registrului de evidență a fondurilor fixe pentru perioada decembrie 2001 și decembrie 2002 se confirmă că

bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. S. Lazo 10, lit. „V” a fost scos de la balanța Direcției Locuințe și transmis către SRL „Avent”, fiind calculat costul rezidual din diferența din valoarea de bilanț 57842 lei și uzura 45273,83 lei la data de 29.04.2002, moment din care se confirmă că bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. S. Lazo 10, lit. „V” nu se mai afla la balanța Direcției locuințe.

Ulterior, lotul de teren cu nr. cadastral xxxx, amplasat în mun. Chișinău, str. S. Lazo 12 a fost înstrăinat de SRL „Avent” lui Rebeja Radu potrivit contractului de vânzare-cumpărare din 29.12.2006, care în anul 2015, în rezultatul perfectării actelor permise a constatat că construcția cu numărul cadastral xxxx aparține cu drept de proprietate soților Maimescu Elena și Maimescu Sava și este amplasat parțial pe terenul cu nr. cadastral xxxx din str. S. Lazo 12, mun. Chișinău.

Potrivit actului de constatare nr. 182549 din 26.11.2015 întocmit de OCT Chișinău rezultă că construcția din mun. Chișinău, str. S. Lazo 10, lit. „V” cu nr. cadastral xxxx se află pe terenul cu nr. cadastral xxxx, înregistrat în Registrul Bunurilor Imobile, după Maimescu Elena și Maimescu Sava și se extinde mai mult de jumătate pe terenul cu nr. cadastral xxxx, ce aparține cu dreptul de proprietate lui Rebeja Radu, care anterior, în conformitate cu coordonatele indicate în contractul de arendă funciară nr. 3020/2002 din 28.03.2002 încheiat cu SRL „Avent” până la formarea de către Administrația publică locală a configurației terenului din vecinătate, adică mun. Chișinău, str. S. Lazo 12, a fost parte componentă a adresei poștale din mun. Chișinău, str. S. Lazo 10.

În contextul dat, instanța de apel a notat că urmare a acțiunilor intenționate comise de Gontea Petru în complicitate cu alte persoane, prin depășirea atribuțiilor de serviciu, manifestată prin transmiterea lui Maimescu Sava, potrivit Actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 04 ianuarie 2006, a bunului imobil din mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V”, bun imobil ce nu se afla la balanța DGLCA a Primăriei mun. Chișinău, deoarece deja a fost transmis către SRL „Avent”, potrivit Actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 30 decembrie 2002 (fapt confirmat și prin certificatul nr. 67 din 20 septembrie 2016 al DGLCA a Primăriei mun. Chișinău), părții vătămate Rebeja Radu i-au fost cauzate daune în proporții considerabile, exprimate prin lipsirea în mod arbitrar de dreptul de proprietate, cauzându-i un prejudiciu estimat în sumă de 142 067 lei.

Instanța de apel a atestat că, după solicitarea avocatului, nu poate supune analizei hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16.11.2017, deoarece instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia sentinței din 26 februarie 2018 în cauza penală de învinuire a lui Gontea Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 328 alin. (3), lit. d) Cod penal și a lui Ftomovici Alexandr, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 328 alin. (3), lit. d) Cod penal,

or, inculpaților le-a fost înaintată învinuirea pentru comiterea acțiunilor de depășire a atribuțiilor de serviciu ce au avut loc în anul 2006, iar instanța de apel analizând și apreciind probele administrate de acuzatorul de stat în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod procedură penală a constatat în acțiunile inculpaților, la data comiterii infracțiunii, elementele constitutive ale infracțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu.

Totodată, Colegiul a menționat că, Hotărârea Guvernului nr. 1119 din 11.11.1998 cu privire la îmbunătățirea condițiilor locative, la data întocmirii actului de predare-primire, adică la data de 04.01.2006 era abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 585 din 14.05.2002.

Prin decizia nr. 142 din 31.03.2006 privind refuzul înregistrării dreptului de posesie și folosință asupra imobilului situat în mun. Chișinău str. S. Lazo 10, lit. „V” (1 filă-copie), se atestă că în rezultatul examinării cererii înregistrată cu nr. 147-N din 03.02.2006 depuse de Maimescu Sava, s-a constatat că în temeiul actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință d-lui Maimescu Sava i-a fost transmis bunul imobil din mun. Chișinău, str. Lazo 10, lit. „V”, însă dreptul Primăriei mun. Chișinău asupra acestuia nu este înregistrat în registrul bunurilor imobile și s-a decis de a refuza înregistrarea dreptului de posesie și folosință asupra imobilului situat în mun. Chișinău, str. S. Lazo 10, lit. „V”.

Astfel, din conținutul acestui act rezultă că cererea depusă în acest sens de Maimescu Sava este din 03.02.2006, dată la care bunul imobil nici nu a fost achitat de către Maimescu Sava (chitanța din 24.03.2006, care confirmă achitarea costului rezidual în sumă de 18635 lei de către Maimescu Sava).

Colegiul penal a respins argumentele avocatului referitor la faptul că inculpatul Ftomovici Alexandr nu a făcut altceva decât să execute hotărârea Tribunalului mun. Chișinău din 30 mai 2002 și să se conformeze și să execute decizia Primăriei nr. 11/34-19 din 06.05.1999 prin care lui Maimescu Sava i-a fost acordat dreptul de demolare și reconstrucție a casei de locuit din str. S. Lazo nr. 10, lit. „V”, în acest sens, indicând că prin probatoriul administrat la materialele cauzei se conchide că prin fapta comisă și-a depășit în mod vădit, cert și fără îndoieli limitele competenței sale, or, infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu este o infracțiune de rezultat și se consumă în cazul în care survin urmările prejudiciabile în formă de prejudiciu considerabil drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.

Astfel, Colegiul penal a constatat că acțiunile inculpaților Gontea Petru și Ftomovici Alexandr întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 328 alin. (1) Cod penal, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 Cod penal, infracțiunea incriminată se califică ca infracțiune mai puțin gravă.

Infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu este o infracțiune de rezultat și se consumă în cazul în care survin urmările prejudiciabile în formă de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

În speța diferită justiției s-a stabilit caracterul considerabil al acțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu prin lipsirea în mod arbitrar de dreptul de proprietate pe beneficiarul legal, ca urmare a semnării actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 04.01.2006.

Astfel, instanța de apel a ținut cont de faptul că inculpații Gontea Petru și Ftomovici Alexandru au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. art. 42 alin. (2), 328 alin. (1) Cod penal la data de 04.01.2006, dată de la care a expirat termenul de 5 ani în conformitate cu art. 60 alin. (1), lit. b) Cod penal, respectiv, se constată că a expirat termenul de tragere la răspundere penală, din care motive, Colegiul a dispus liberarea acestora de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a stabilit că, partea vătămată Rebeja Radu a înaintat în procesul penal o acțiune civilă împotriva inculpaților, și anume, a solicitat încasarea în mod solidar a sumei de 40 000 Euro, precum și anularea actului de primire predare din 04 ianuarie 2006, eliberat de Direcția Locativ Comunală și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău prin care imobilul din str. Serghei Lazo, nr. 10 lit. „V” a fost transmis lui Maimescu Sava.

Totodată, în motivarea acțiunii partea vătămată a indicat că, la momentul emiterii Actului de primire predare din 04 ianuarie 2006, terenul din str. S. Lazo 10, lit. „V”, deja nu mai era la balanța Direcției Locativ-Comunale și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău, acesta fiind transmis la balanța SRL „Avent”, încă din anul 2002. Ulterior acestui fapt, de către partea vătămată a fost cumpărat bunul imobil în baza Contractului de vânzare-cumpărare din 29.12.2006, respectivul contract a fost înregistrat la OCT la data de 26.02.2007, sub nr. xxxx cu nr. cadastrale xxxx și xxxx.

Potrivit informației prezentate de Bursa Imobiliară „Lara”, valoarea medie de piață a lotului de teren cu destinație pentru construcție, cu suprafața de 0,05 ha, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 12 la 01 februarie 2018, constituie 1 980 000 - 2 390 000 lei.

Astfel, ținând cont de faptul că, partea vătămată a formulat acțiune civilă prin care a solicitat repararea prejudiciul material în sumă de 40 000 Euro, precum și anularea actului de primire predare din 04 ianuarie 2006 eliberat de Direcția Locativ Comunală și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău prin care imobilul din str. Serghei Lazo, nr. 10 lit. „V” a fost transmis lui Maimescu Sava, în urma săvârșirii infracțiunii de către Ftomovici Alexandr și Gontea Petru, însă conform rechizitoriului rezultă că părții vătămate i s-a cauzat daune considerabile exprimate prin lipsirea în mod

arbitrar de dreptul de proprietate pe beneficiarului legal, cauzând un prejudiciu estimat în sumă de 142 067 lei, iar valoarea medie de piață a lotului de teren cu destinație pentru construcție, cu suprafața de 0,05 ha, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 12 la 01 februarie 2018, constituie 1 980 000 - 2 390 000 lei, fapt indicat de către Bursa Imobiliară „Lara”, la cererea lui Rebeja, prin urmare, instanța de apel a considerat că, pentru stabilirea sumei despăgubirilor convenite referitor la prejudiciul material apare necesitatea de a amâna judecarea cauzei pentru a se administra probe suplimentare, care ar duce la o tergiversarea examinării cauzei penale, motiv din care, la această etapă se consideră posibilă admiterea acțiunii civile în principiu referitor la capătul de pretenție privind prejudiciul material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să decidă instanța civilă.

Referitor la pretenția părții vătămate privind anularea actului de primire predare din 04 ianuarie 2006 eliberat de Direcția Locativ Comunală și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău prin care imobilul din str. Serghei Lazo, nr. 10 lit. „V”, instanța de judecată a considerat că această cerință nu se regăsește în prevederile alin. (2) art. 219 Cod de procedură penală, care exhaustiv indică că persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

Totodată, instanța de apel a reținut că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16.11.2017 s-a respins ca neîntemeiată acțiunea civilă înaintată de către Rebeja către Primăria mun. Chișinău, Maimescu Sava, Maimescu Elena, intervenient accesoriu ÎS „Cadastru” cu privire la constatarea nulității tranzacției de înstrăinare a bunului imobil aflat pe adresa str. S. Lazo 10, lit. „V”, mun. Chișinău, dispunerea radierii înscrierii din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate pe numele lui Maimescu Sava, încasarea prejudiciului moral în mărime de 300000 lei, încasarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, instanța de apel a notat că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16.11.2017 nu este definitivă, respectiv, chestiunea referitor la anularea actului de primire predare din 04 ianuarie 2006 eliberat de Direcția Locativ Comunală și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău prin care imobilul din str. Serghei Lazo, nr. 10 lit. „V”, urmează a fi examinată în procedură civilă.

Cu referire la cererea de apel declarată de persoanele interesate Maimescu Sava și Maimescu Elena, Colegiul a menționat că acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să decidă instanța civilă, iar în cadrul examinării cauzei în instanța civilă, părțile interesate pot înainta cerințe pentru a fi soluționate odată cu soluționarea acțiunii civile.

Solicitarea înaintată de acuzatorul de stat privind încasarea în mod solidar din contul inculpaților în beneficiul statului prejudiciului cauzat în mărime de 6 799, 4 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare nu a fost admisă, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale (salariul procurorului în sumă de 6748,25 lei, consumabile/hârtie, copiator în sumă de 51,15 lei - f.d. 101, vol. III), cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Instanța de apel a reținut că normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare, care se constituie din cheltuieli pentru achitarea salariului procurorului, pentru hârtie, copiator. În acest context, prevederile legale la care face trimitere acuzatorul de stat nu reglementează încasarea din contul inculpaților a mijloacelor bănești pentru cheltuielile nominalizate, care sunt achitate din bugetul de stat.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către inculpatul Gontea Petru și avocatul său, Crivenco Roman, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 8) și 14) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii, cu respingerea acțiunii civile înaintată de Rebeja Radu privind încasarea sumei de 40000 euro și scoaterea de pe rol a acțiunii civile depusă de aceiași parte vătămată, privind anularea actului de predare-primire a fondurilor fixe.

În motivarea recursului a invocat că:

- asupra argumentelor invocate în ordine de apel instanța nu a oferit nici un răspuns, iar în decizie și în sentința primei instanțe nu s-a făcut referire la probele anexate la caz de către apărare, or, o funcție suplimentară a unei decizii motivate este de a dovedi părților că ele au fost auzite. Lipsa motivării echivalează cu încălcarea art. 6 din CEDO, respectiv garantarea pentru părți a dreptului la un proces echitabil, echivalând cu nerezolvarea fondului cauzei;

- contrar soluției cuprinse în dispozitivul deciziei din 17 septembrie 2018, instanța de apel în motivarea soluției a reținut că, Gontea Petru a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal;

- am confirmat că Petru Gontea nu avea în genere atribuții legate de înstrăinarea bunurilor proprietate municipală, iar ÎMGFL-urile, la cazul concret ÎMGFL nr. 13, asigură doar exploatarea tehnică, renovarea și deservirea bunurilor cu destinație locativă care sunt incluse în lista prezentată anual de DGLCA. Pe de altă

parte acuzarea în rechizitoriu, instanța de judecată prin sentința de condamnare și instanța în ordine de apel nu au reținut absolut nici o atribuție funcțională a lui Gontea, nemaivorbind despre cele care chipurile au fost depășite și faptul că aplicarea semnăturii de către inculpat contravine anumitor atribuții;

- instanța de apel a menționat în decizie că infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu este o infracțiune de rezultat și s-a consumat ca urmare a semnării actului de predare-primire a fondurilor fixe din 4.01.2006, iar caracterul considerabil al acțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu s-a manifestat prin lipsirea în mod arbitrar de dreptul de proprietate pe beneficiarul legai - Radu Rebeja, care de fapt, nu poate avea această calitate și nu poate pretinde la un anumit prejudiciu pe acest dosar ca urmare a acțiunilor inculpaților, deoarece Rebeja nu avea legătură cu bunurile care au constituit obiect al acestor acte (el nu era nici proprietar, nici posesor, nici un alt beneficiar al acestor bunuri) ci a dobândit dreptul de proprietate asupra unor bunuri din str. S. Lazo 12 abia în la 26.02.2007, când și-a înregistrat contractul de vânzare-cumpărare din 29.12.2006 la Cadastru, adică ulterior momentului de semnare a acelor două acte de predare-primire din 2002 și respectiv, din 4.01.2006. Mai mult decât atât, în obiectul contractului de vânzare-cumpărare dintre Rebeja și SRL "Avent" nu era inclus bunul lit. "V" din str. S. Lazo 10, mun. Chișinău;

- după pronunțarea deciziei de către Curtea de Apel Chișinău, prin Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova, nr. 22, din 1 octombrie 2018 a fost admisă excepția de neconstituționalitate ridicată de către dl avocat Radu Dumneanu, în dosarul nr. 1-528/2017, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani și declarat neconstituțional articolul 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002 și prin urmare, poziția apărării a fost axată inclusiv pe faptul că nu a fost probat însăși existența prejudiciului, iar agravanta privind *urmările grave* în general este una imprevizibilă și incertă, or, inițial cauza a fost pornită pe alin. (1) și ulterior agravată pe alin. (3). Astfel, că nu era clar care sunt urmările grave care au fost cauzate prin pretinsa infracțiune, iar prejudiciul invocat de acuzare se reduce la suma de 142067 lei conform rechizitoriului și a-a mai invocat că, *urmările grave* sunt exprimate prin lipsirea în mod arbitrar de dreptul de proprietate al pretinsei părți vătămate.

5.1. Împotriva deciziei a depus recurs ordinar și inculpatul Ftomovici Alexandr și avocatul său, Belinschi Maxim, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

La baza motivării recursului s-a invocat că:

- nici instanța de fond, nici instanța de apel nu au dat aprecierea corespunzătoare faptului că dreptul de proprietate a lui Maimescu Sava asupra bunului imobil din mun. Chișinău, str. S. Lazo 10 lit. "V" a fost apărat și revendicat

pe cale judiciară, existând hotărâri judecătorești irevocabile prin care s-a soluționat definitiv întrebarea ce ține de dreptul de proprietate a lui Maimescu Sava asupra imobilului din mun. Chișinău, str. S. Lazo 10 lit. "V";

- la materialele dosarului este anexată o altă hotărâre judecătorească extrem de importantă, căreia instanța de fond nu i-a dat aprecierea corespunzătoare și anume, hotărârea irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2006, emisă pe dosarul nr. 3-1706/2006, prin care s-a hotărât de a recunoaște dreptul lui Maimescu Sava de posesie și folosință asupra bunului imobil din mun. Chișinău, str. S. Lazo 10 lit. "V" și obligă ÎS "Cadastru" de a înregistra acest drept.

- prin hotărârea Colegiului de Contencios Administrativ al Tribunalului mun. Chișinău din 30.05.2002, au fost anulate deciziile Primăriei mun. Chișinău nr. 17/21 și 17/28 din 17.08.2000 prin care a fost anulată decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 11/34-19 din 06.05.1999 prin care a fost acordat dreptul de demolare și reconstruire a casei de locuit din str. S. Lazo 10 lit. "V". Totodată a fost anulată și dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 584-d din 12.09.2000 privind anularea certificatului de urbanism nr. 553i din 04.07.2000 pe numele lui Maimescu Sava, circumstanțe care l-au repus pe Maimescu Sava în drepturile prevăzute de legislație. Pe când obiectul Actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 30.04.2002, încheiat între Direcția Locuințe a Primăriei mun. Chișinău și SRL "Avent" a revenit în posesia nemijlocită și legală a lui Maimescu Sava. Mai mult, acest act nu mai produce nici un efect juridic de vreme ce obiectul tranzacției - imobilul din str. S. Lazo 10 lit. "V" a fost transmis intervenienților principali Maimescu Sava și Maimescu Elena, ultimii deținând și dreptul de proprietate înregistrat în conformitate cu art. 290 alin. (1) Cod Civil;

- inculpatul Ftomovici Alexandr semnând Actul din 04.01.2006 a procedat strict conform legii punând în executare hotărârea irevocabilă a Tribunalului mun. Chișinău din anul 2002, semnând acest Act de rând cu alți funcționari ai Primăriei mun. Chișinău, ne-fiind el unicul semnatar. Și nu putem vorbi absolut deloc despre faptul că Ftomovici Alexandr în mod deliberat, intenționat, cu rea-credință a semnat acest Act, abuzând de drepturile sale conferite prin lege, urmărind scopul cauzării prejudiciului material lui Rebeja Radu sau oricărei alte persoane, or, Ftomovici nu de unul singur, nu din capul lui a semnat Actul de Predare-Primire din 04.01.2006, ci cu certitudine atestăm că a fost creat un grup de lucru, de prelucrarea documentelor se ocupa secția juridică a DGLCA, iar probe contrare acestor afirmații, ce ar demonstra că lucrurile nu stau tocmai așa cum a relatat Ftomovici Alexandr nu au fost administrate și cercetate.

În acest sens, este eronată și neîntemeiată constatarea instanței de apel, că Ftomovici Alexandr a comis abuz în serviciu prin faptul că a semnat Actul de Predare-Primire din 04.01.2006 care a stat la baza transmiterii imobilului din mun.

Chișinău, str. S. Lazo 10 lit. "V" în posesia familiei Maimescu. Mai mult, organul de urmărire penală nu a combătut prin probe faptul că Ftomovici Alexandr nu cunoștea de emiterea Actului de Primire-predare din anul 2002 prin care DGLCA a Primăriei mun. Chișinău a transmis lui SRL "Avent" bunul imobil din mun. Chișinău, str. S. Lază 10 lit. "V";

- instanța de apel deși se expune că a fost încălcată procedura și anume, inițial a fost încheiat Actul de Predare-Primire din 04.01.2006 de către DGLCA și Maimescu Sava care a stat la baza transmiterii familiei Maimescu a bunului imobil din mun. Chișinău, str. S. Lazo 10 lit. "V", și apoi de către Maimescu Sava a fost achitat costul rezidual al bunului imobil în mărime de 18 635 lei, dar nu face trimitere la actul normativ care reglementează această procedură;

- instanța de apel nu a ținut cont și de hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16.11.2017, care nu era anulată la momentul emiterii Deciziei și prin care s-a anulat contractul de vânzare-cumpărare dintre SRL "Arvent" și Radu Rebeja, precum sunt anulate alte acte administrative, acte de predare-primire și contracte de vânzare-cumpărare privind terenul din str. S. Lazo 10 lit. "V" sau str. S. Lazo 12 și apartenența lui la SRL "Arvent", care la moment este recunoscut cu drept de proprietate după Maimescu Sava și Maimescu Elena și prin urmare, nu există parte vătămată și partea civilă Rebeja Radu, nu există prejudiciul cauzat părții vătămate în proporții mari ori deosebit de mari, respectiv nu există și lipsește cu desăvârșire calificativul alin. (1) art. 328 Cod penal, respectiv, Ftomovici Alexandr nu poate fi condamnat în baza art. 328 alin. (1) lit. d) Cod penal și nu-i poate fi aplicată pedeapsa în baza acestei norme legale, iar unica soluție legală este achitarea lui Ftomovici Alexandr de învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta comisă de el nu întrunește elementele infracțiunii.

5.2. Recurs ordinar împotriva deciziei a depus și avocatul Țurcan Petru în numele inculpatului Ftomovici Alexandr, solicitând casarea acesteia și rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece:

- instanța de apel nejustificat a încadrat acțiunile lui Ftomovici Alexandr în prevederile art. 42, alin (2), 328 alin (1) Cod penal. Mai mult, caracterul infracțional al acțiunilor inculpatului prevăzut de această normă penală nu a fost stabilit incontestabil de către instanță, deaceea argumentele referitoare la caracterul și gravitatea acestor acțiuni și influența acestora asupra calificării, precum și determinarea cuantumului pagubei materiale cauzate părții vătămate Radu Rebeja nu au nici o relevanță, deoarece nu a fost probat cu suficiente probe prezența componentei infracțiunii prevăzute de art. 328 alin (1) Cod penal;

- la examinarea cauzei în a doua instanță, vinovăția lui Ftomovici Alexandr nu s-a confirmat prin probe utile, admisibile și pertinente. Instanța nu a cercetat minuțios cazul, sub toate aspectele, nu a analizat faptele reale precum și probele din

dosar. Soluția instanței din care reiese că este confirmată intenția lui Ftomovici pentru a întocmi un act ilegal de transmitere a unui imobil din proprietatea părții vătămate Rebeja Radu către familia lui Maimescu Sava, Maimescu Elena cu cei 4 copii ai lor, în baza materialelor acumulate la dosar, dobândite prin interogarea martorilor, ridicarea și cercetarea documentelor originale de la Primăria mun. Chișinău, a adoptat o hotărâre de condamnare și încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, care este neîntemeiată;

- în cauză nu există nici un prejudiciu cauzat lui Radu Rebeja și prin urmare, acțiunea civilă urmează a fi scoasă de pe rol, deoarece inițial a fost depusă în ordine civilă pe cauza Radu Rebeja vs Primăria mun. Chișinău (dosar nr 2-228/17), unde această pretenție a fost respinsă ca neîntemeiată.

5.3. La 26.12.2018 și 28.12.2018, Maimescu Sava și Maimescu Elena au depus recursuri ordinare, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Gontea Petru și Ftomovici Alexandr, din motiv că, instanța de apel neîntemeiat a aplicat conceptul recuperării prejudiciului cauzat lui Rebeja Radu, deoarece prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 18.12.2018, a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16.11.2017, prin care s-au recunoscut ca fiind legale și întemeiate cerințele intervenienților accesorii, Maimescu Sava și Maimescu Elena în procesul civil la cererea lui Rebeja Radu către Primăria mun. Chișinău.

6. Referință asupra recursului declarat de inculpatul Gontea Petru și avocatul său, Crivenco Roman a depus și avocatul Țurcan Petru în numele lui Ftomovici Alexandr, pledând pentru admiterea acestuia, din motivele invocate.

6.1. Asupra recursurilor ordinare declarate a depus referință și procurorul, prin care a solicitat inadmisibilitatea recursurilor declarate de Maimescu Sava și Maimescu Elena, deoarece sunt depuse peste termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, iar în rest, recursurile inculpaților și a avocaților lor, sunt vădit neîntemeiate, deoarece sunt lipsite de temeiuri legale.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursurile ordinare declarate de părțile interesate, Maimescu Sava și Maimescu Elena, urmează a fi respinse, iar recursurile inculpaților și a avocaților lor, urmează a fi admise, din următoarele considerente.

7.1. *Referitor la recursurile ordinare declarate de inculpatul Gontea Petru și avocatul său, Crivenco Roman, de inculpatul Ftomovici Alexandr și avocații săi, Belinschi Maxim și Țurcan Petru*

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căroră *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lărgit a statuat asupra admiterii recursurilor declarate de inculpați și avocați, cu casarea totală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare, constatând ca eroare de drept pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și anume, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

Având în vedere esența erorilor invocate de recurenți și remarcând că instanța de apel a interpretat eronat prevederile legale și cele jurisprudențiale la judecarea cauzei penale și la adoptarea soluției sale, Colegiul se va expune asupra erorilor admise.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției expuse pe larg în pct.

4.1. al prezentei decizii, nu a respectat întocmai prevederile legale enunțate supra, interpretându-le eronat.

În primul rând, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de fond a adoptat o soluție de condamnare pe art. 42 alin. (2), 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, în privința lui Gontea Petru și Ftomovici Alexandr, care ulterior a fost casată de către instanța de apel, recunoscându-i vinovați pe cei doi în baza art. 42 alin. (2), 328 alin. (1) Cod penal, însă liberați de răspundere penală conform art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Astfel, instanța de apel recalificând acțiunile inculpaților a constatat că, ”... *astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Gontea Petru** în complicitate cu alte persoane a comis depășirea atribuțiilor de serviciu, manifestată prin transmiterea lui Maimescu Sava, potrivit Actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 04 ianuarie 2006, a bunului imobil din mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V”, bun imobil ce nu se afla la balanța DGLCA a Primăriei mun. Chișinău, deoarece deja a fost transmis către SRL „Avent”, potrivit Actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 30 decembrie 2002 (fapt confirmat și prin certificatul nr. 67 din 20 septembrie 2016 al DGLCA a Primăriei mun. Chișinău), cauzând daune în proporții considerabile prin lipsirea în mod arbitrar de dreptul de proprietate pe beneficiarul legal, cauzând un prejudiciu estimat în sumă de 142 067 lei, infracțiune prevăzută de art. art. 42 alin. (2), 328 alin. (3), lit. d) Cod penal”.*

”... *astfel, prin acțiunile sale intenționate **Ftomovici Alexandr**, în complicitate cu alte persoane a comis depășirea atribuțiilor de serviciu, manifestată prin transmiterea lui Maimescu Sava, potrivit Actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 04 ianuarie 2006, a bunului imobil din mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, nr. 10, lit. „V”, bun imobil ce nu se afla la balanța DGLCA a Primăriei mun. Chișinău, deoarece deja a fost transmis către SRL „Avent”, potrivit Actului de primire-predare a fondurilor fixe cu drept de posesie și folosință din 30 decembrie 2002 (fapt confirmat și prin certificatul nr. 67 din 20 septembrie 2016 al DGLCA a Primăriei mun. Chișinău), prin ce a cauzat daune în proporții considerabile exprimate în lipsirea în mod arbitrar de dreptul de proprietate pe beneficiarul legal, cauzând un prejudiciu estimat în sumă de 142 067 lei, infracțiune prevăzută de art. art. 42 alin. (2), 328 alin. (3), lit. d) Cod penal”.*

Ulterior, contrar celor constatate instanța de apel a conchis că, inculpații Gontea Petru și Ftomovici Alexandru au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. art. 42 alin. (2), 328 alin. (1) Cod penal la data de 04.01.2006, dată de la care a expirat termenul de 5 ani în conformitate cu art. 60 alin. (1), lit. b) Cod penal, respectiv, a expirat termenul de tragere la răspundere penală, din care motive s-a dispus liberarea

acestora de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Prin urmare, este evidentă contradicția în soluția instanței de apel, prin faptul că, o sentință de încetare cu constatarea vinovăției inculpaților, duce la încălcarea prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, care stipulează că *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, și ca ulterior, conform alin. (4) al normei menționate, odată cu soluția de încetare, partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal, or, conform art. 419 Cod de procedură penală *rejudicarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.**

Situația descrisă mai sus servește drept temei pentru casarea hotărârii și nu poate fi corectată în recurs, ceea ce echivalează cu nesoluționarea fondului cauzei. Eroarea comisă nu oferă posibilitatea instanței de recurs de a trage concluzii privitor la corectitudinea aprecierii probelor de către instanța de apel.

Motivarea soluției adoptată de instanța de apel, contrazice dispozitivul hotărârii, deoarece acesta este expus neclar, temei ce se încadrează în prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și se soldează cu casarea deciziei recurate și remiterea cauzei la o nouă judecare în ordine de apel.

La o nouă judecare a cauzei, este necesar a se ține cont că una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată, iar la întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală potrivit cărora, instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Această prevedere se referă și la adoptarea deciziei de către instanța de apel.

În al doilea rând, Colegiul remarcă o motivare insuficientă a instanței de apel și sub aspectul reîncadrării acțiunilor lui Gontea Petru și Ftomovici Alexandr de la alin. (3) lit. d) al art. 328 Cod penal la alin. (1) art. 328 Cod penal, or, simpla motivare precum că, circumstanța agravantă prevăzută la lit. d) alin. (3) art. 328 Cod penal „*soldate cu urmări grave*”, nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești și urmează a fi exclusă din învinuirea înaintată inculpaților, este lipsită de argumentare și contrară prevederilor art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, conform cărora la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, adică hotărârea instanței de judecată trebuie să cuprindă motivele în baza căreia își întemeiază soluția.

Subsidiar, Colegiul specifică faptul că obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil. Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, având posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs. (Suominen c. Finlandei (2003), Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007), Albina c. României (2005).

Astfel, reiese că motivarea hotărârii judecătorești de către instanța de apel sub aspectul reîncadrării acțiunilor inculpaților a fost neglijată, ca urmare fiind dificilă verificarea acesteia în cadrul recursului ordinar, iar la o nouă rejudecare a cauzei instanța urmează să facă o clarificare în acest sens și totuși, să ia în considerație faptul că, diferențierea noțiunilor de *daune în proporții considerabile* și *urmări grave* are implicații în privința agravării sau neagravării răspunderii penale a făptuitorului.

Tot aici, Colegiul reține că instanța de apel constatând cauzarea de daune în proporții considerabile prin lipsirea în mod arbitrar de dreptul de proprietate pe Rebeja Radu, cauzând prejudiciu în sumă de 142067 lei, prin acțiunile infraționale ale inculpaților, nu oferă careva claritate asupra sumei prejudiciate și nu face trimitere la careva probe care ar confirma această sumă, care de fapt reprezintă o parte componentă a infracțiunii incriminate, or, faptul că prin rechizitoriu ambilor inculpați li se încriminează cauzarea prejudiciului în sumă de 142067 lei, instanța de judecată nu poate prelua învinuirea încriminându-i-o unei persoane fără a-și argumenta poziția.

Cele constatate de către instanța de apel vin în contradicție cu solicitările acțiunii civile, care a fost admisă în principiu, prin care partea vătămată solicită încasarea de la Gontea Petru și Ftomovici Alexandr prejudiciu în sumă de 40000 euro.

Prin urmare, aspectele relatate urmează a fi luate în considerație de către instanța de apel la o nouă rejudecare, asupra căroră să ofere o argumentare întemeiată.

În al treilea rând, verificând decizia recurată, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu a analizat punctual criticile invocate de apelanți, or, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat și vizavi de problemele ce le ridică aceștia. Prin alte cuvinte, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, în decizia adoptată trebuia să expună concluzia generală pe marginea apelurilor, precum și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea criticilor

invocate de inculpați și avocați, analizând probele și indicând expres care sunt motivele respingerii unora și aprecierii critice a altora.

Or, la baza concluziei instanței de apel au fost reținute probele cercetate de prima instanță, fără a li se oferi o apreciere conform art. 101 Cod de procedură penală, iar o astfel de abordare este una prematură, deoarece, aceasta nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probele cercetate de instanța de fond, cu atât mai mult că judecarea cauzei avea loc la solicitarea întru pronunțarea unei hotărâri de achitare.

Astfel, conform textului deciziei se face referire la declarațiile inculpaților, a părții vătămate și a martorilor, fără a se expune opinia asupra acestora, mai mult ca atât, la materialele cauzei sunt anexate hotărâri judecătorești de ordin civil, la care apelanții fac trimitere prin cererile de apel și recurs, însă instanța de apel a omis să le aprecieze și să le ia în considerație în coraport cu circumstanțele cauzei.

În acest punct de analiză este important de a specifica că, principala problemă pusă în discuție pe o cauză penală este vinovăția sau nevinovăția persoanelor trimise în judecată în raport cu faptele pentru care acestea sunt acuzate. În cauza de față, era extrem de relevant de a se argumenta detaliat în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția ultimilor de comiterea infracțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu, cu indicarea și aprecierea atribuțiilor și obligațiilor lui Gontea și Ftomovici acordate prin lege.

Or, instanța de recurs reiterează, că potrivit art. 93 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuیتului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Având la bază raționamentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către partea acuzării sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei,

concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat soluția adoptată, de asemenea instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de părți și astfel nu a soluționat fondul apelurilor declarate.

În același context se specifică că, pentru corectitudinea judecării cauzei este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces. Pe când în decizia instanței de apel lipsește analiza și aprecierea probelor.

În consecință, procedându-se în asemenea mod, instanța de apel a admis încălcarea art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... *orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa*”. În particular, instanța de apel nu a respins argumentat toate alegațiile avocaților și inculpaților invocate în cererile de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în cauză.

Reieșind din contextul celor descrise supra, Colegiul precizează că, în cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se expună asupra tuturor motivelor apelurilor, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărâre întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417-418 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel urmează să se conducă și de prevederile art. 436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu rigorile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, ținând cont de motivele invocate în apeluri și dispozițiile expuse la pct. 7 a prezentei decizii și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

7.2. Referitor la recursurile ordinare declarate de părțile interesate, Maimescu Sava și Maimescu Elena, Colegiul menționează că, în conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, *termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.*

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel cu participarea persoanelor interesate Maimescu Sava și Maimescu Elena, dispozitivul deciziei fiind pronunțat la 17.09.2018, în ședința de judecată în care participanții la proces au fost înștiințați despre termenul, ordinea de atac a deciziei și că decizia motivată va fi pronunțată la 10.10.2018, ora 14.00 (f.d. 260, vol. IV), iar conform aceluiași proces-verbal, la 10.10.2018, ora 14.00, în legătură cu complexitatea cauzei, a fost amânată pronunțarea deciziei integrale pentru data de 24.10.2018, ora 14.00.

Prin urmare, aceste momente certifică faptul că termenul de 30 de zile de contestare cu recurs ordinar al deciziei instanței de apel stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat, deoarece recursurile ordinare părților interesate au fost declarate la 26.12.2018 și respectiv, 28.12.2018 și de aceea, Colegiul penal consideră că recursurile au fost depuse peste termen, or, termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca fiind declarat peste termen, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la 26.11.2018, iar părțile interesate au avut reala posibilitate de a face cunoștință cu materialele cauzei penale și de a declara recurs în termenul stabilit de lege și în această ordine de idei, Colegiul consideră, că recursurile ordinare declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile, deoarece au fost declarate peste termen.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge recursurile declarate de către persoanele interesate Maimescu Sava și Maimescu Elena, ca inadmisibile.

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Crivenco Roman și inculpatul Gontea Petru, avocatul Belinschi Maxim în numele inculpatului Ftomovici Alexandr, avocatul Țurcan Petru în numele inculpatului Ftomovici Alexandr, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2018, în

cauza penală în privința lui *Gontea Petru și Ftomovici Alexandr* și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 20 martie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Ghervas

Dumitru Mardari